

Účinkuje soubor Konvergence:

Helena Mochanová – flétna
Jiří Mráz – klarinet, basklarinet
Viktor Mazáček, Matěj Vlk, Irena Štochllová – housle
Ondřej Štochl – viola
Helena Velická – violoncello
Ondřej Melecký – kontrabas
Eva Hutýrová – klavír
Jana Mandelová – harfa
Jan Tuláček – kytara
Junko Honda – bicí nástroje
Dana Wichterlová (j.h.) – hoboj
Tomáš Františ (j.h.) – fagot
Jan Rybář – dirigent

Vstupné: 100 Kč / studenti: 50 Kč

Skladatelské sdružení **KONVERGENCE** jsme založili na jaře 2002. Náplní naší činnosti je veřejné uvádění děl skladatelů mladé generace, ať už jde přímo o díla členů anebo zajímavé kompozice mladých autorů žijících v zahraničí. Rovněž si klademe za cíl uvádění těch skladeb autorů generace starší, která jsou u nás hrána méně, případně nebyla hrána vůbec. Uvědomujeme si nesmírnou stylovou rozmanitost prostředků, které dnes soudobá hudba používá. Proto má být výsledkem našich snah nalézání a uvědomování si spojitosti ve světě výrazových prvků hudby a jejich odraz v koncepci našich koncertů.

Příští koncert sdružení KONVERGENCE bude anoncován na:

<http://konvergence.org> a bude se konat dne 14.11.2007 ve 20:00

(program: J. Rybář, G. Ligeti, G. Crumb, L. Berio, T. Takemitsu, M. Plachká...)

Web: <http://konvergence.org> www.ondrejstochl.info www.tomaspalka.com

E-mail: konvergence@centrum.cz

Pokud si přejete být včas informováni o koncertech našeho sdružení a dosud vám není zasíláno upozornění v elektronické podobě, můžete nám poslat na konvergence@centrum.cz vaši e-mailovou adresu.

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

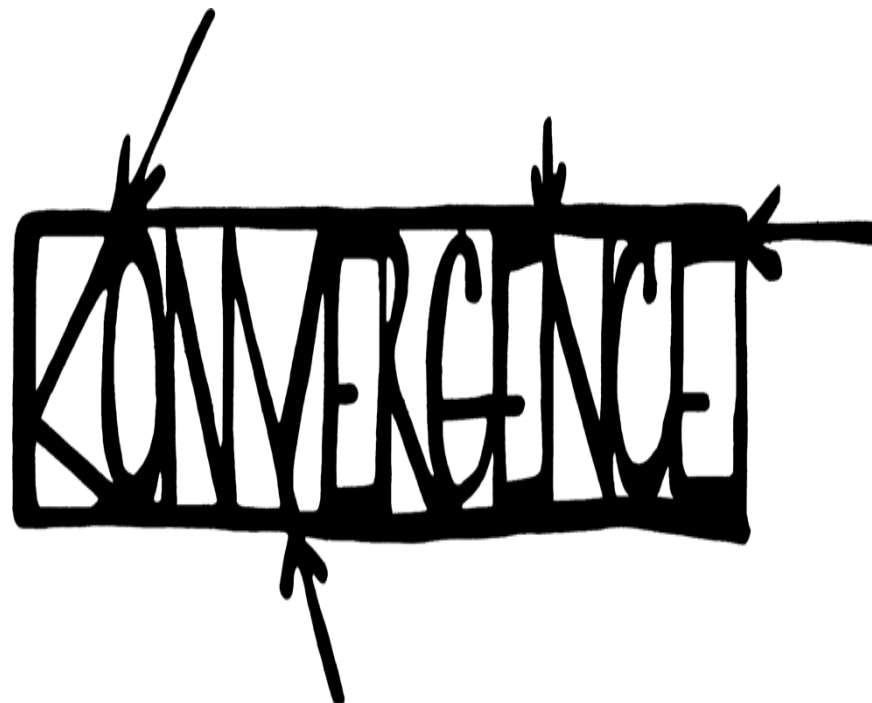
Ministerstvo kultury ČR

Nadace Gideona Kleina

Nadace Českého Hudebního Fondu

Nadace Ochranného Svazu Autorského

Nadace Život umělce

16. 10. 2007

L'ART POUR L'ART – impresie a příběhy

Dnešní koncert je prvním z řady několika takových, které záměrně postrádají jakýkoli jiný, než čistě estetický rozměr. Tentokrát se dramaturgie vyhýbá skladbám s duchovní či jinak ideovou tematikou, stejně jako meditativní hudbě nebo třeba inspiraci číselnou mystikou. Dnes je pojitkem mimohudební inspirace spočívající v jakémkoli dojmu či příběhu. Zazní tedy pět svébytných (a stylově ne moc podobných) skladeb, které jsou inspirovány přírodou (Messieri), uměleckým dílem (Pálka, Harvey) nebo třeba dětskou bezelstnou duší (Štochl), a které působí na citlivého posluchače a u kterých není třeba analytického poslechu ani nějaké jiné aktivní duševní spolupráce.

Výsledkem tedy bude docela normální koncert, ve kterém půjde jen o hudbu samotnou – tedy "L'art pour l'art".

PROGRAM KONCERTU:

- Massimiliano Messieri:** *Da stieg ein Baum (2007)*
pro klarinet, violoncello a klavír
- Jan Rybář:** *Smyčcový kvartet No.II (2007)*
- Ondřej Štochl:** *Vojtíškovy rituálky (2004)*
pro sedm hráčů
- Tomáš Pálka:** *La Poésie du Petit Prince (2004/2005)*
pro komorní soubor
- Jonathan Harvey:** *Scene (1992)*
pro komorní soubor

MASSIMILIANO MESSIERI: DA STIEG EIN BAUM

Italského skladatele Massimiliana Messieriho jsem poznal jako citlivého skladatele, kombinujícího stagnující dynamickou intenzitu a zvukovou střídmost. Oslovil mě skladbami na letošním ročníku Forfestu v Kroměříži, kde v rámci prezentace zazněly ukázky z tvorby z nahrávek kompozic. Messieriho skladby reflektují mimo jiné tvorbu italských skladatelů Sciarrina a Scielsiho.

Tomáš Pálka

JAN RYBÁŘ: SMYČCOVÝ KVARTET No.II

Smyčcový kvartet č. II je kompozicí, ve které se snažím syntetizovat své dosavadní skladatelské zkušenosti a přitom otevírat svá pomyslná „vrátka“ k dalším možnostem. Naleznete v něm podobně stavěné plochy jako v mých dvou triích (27 akordů a Trio pro flétnu, vibrafon a klavír), ale narozdíl od nich zde věnuji více pozornosti pravidelnému rytmu a punktuální sazbě. Místy jsem také „popustil uzdu fantazii“ a rozhodl se pro volnější, předem méně připravený, hudební vývoj. Nejvíce patrné je to v cca posledních 4 minutách kvartetu. V kompozici je možno vyzdvihnout 6 charakteristických ploch, ačkoliv skladba je v podstatě jednovětá. První plocha stojí převážně na témbrech a předem připravené harmonii a druhá exponuje houslové sólo s doporovodem ostatních hráčů a je kontrastní nejen dynamicky ale také rytmicky - jedná se o pravidelný rytmický puls. Třetí a čtvrtá plocha stojí hlavně na charakteristických souzvucích. Čtvrtá plocha je navíc velkou gradací zakončenou statickou plochou vydržovaných tónů. Pátá plocha je rytmicky-punktualistickou hříčkou a šestá, finální plocha je již pouze jakýmsi „vyšumněním“ celého „příběhu“ do nepříliš jasného závěru. Celý kvartet trvá cca 10 minut.

ONDŘEJ ŠTOCHL: VOJTÍŠKOVY RITUÁLKY

Má role otce je pro mě také školou pochopení nevyčleněného a komunikace vůbec. Rozhodl jsem se tedy dát této skladbě roli jakéhosi tlumočnicka logiky malého dítěte i proto, že tím tlumočnickem musím často být sám sobě.

To je totiž jen mylný dojem, že dětská hra je něco méně závažného než to, co zaměstnává nás, „dospělé“. Dítě svou hru často bere daleko vážněji, než my svou práci. Pro něj skutečně každý z těch úkonů, které z vlastní vůle často opakuje, má nezastupitelnou roli – doslova rituální hodnotu – bez které žít prostě nedokáže. A právě to zaujetí, to obrovské nasazení mě přimělo k napsání této skladby.

TOMÁŠ PÁLKA: LA POÉSIE DU PETIT PRINCE

Postava Malého Prince se ke mně navrácí v různých intervalech a souvislostech... Je pro mne magickou postavou hluboké úžasné lyrické poezie. Samotná kniha Antoine de Saint-Exupéryho mne kdysi oslovila natolik, že se stala vždy první knihou, kterou jsem četl v různých jazycích, jakmile jsem pronikl jen trochu do jejich gramatiky. Stejně tomu bylo i ve Francii při mém pařížském pobytu. Ve spojení s atmosférou města, jehož náladu jsem prožíval, vznikla kompozice, která reflektuje oba světy, které jsou pro mne neodlučitelné. La Poésie du Petit Prince – Poetika Malého Prince je současně poetikou, kterou ke mně Paříž promlouvala.

JONATHAN HARVEY: SCENE

Jonathan Harvey (*1939) působil nejprve v Tenbury jako sbormistr, později na St John's College v Cambridgi. V 80. letech získal pozvání od Bouléze do pařížského Ircamu, kde nově zařadil do své tvorby práci založenou na kooperativní spolupráci hudby akustické a elektroakustické. Skladba *Scene* je koncertantní skladbou čistě akustickou, nicméně principy hudby elektroakustické se v ní určitým způsobem odráží. Pět částí *attacca* vystihuje pět emocionálních „vytržení“: 1/ Lament (Nářek), 2/ Mystical event (Mystická událost), 3/ Romantic event (Romantická událost), 4/ Dream (Sen), 5/ Metamorphosis (Proměna).

„K pochopení, co je hudba lidí, stačí sklonit se nad vlastní přirozeností. Neboť, kdo může sjednocovat společenství nemateriálních aktivit, ne-li z důvodu jisté adaptace vzájemnosti, tak pro vzájemnost hlubokého souznění a jednoty? Jaká jiná událost může sjednocovat části duše a dokončit to, jak hlásá Aristoteles, co je jednotou racionálního a iracionálního?“

Boèce, cité par Jonathan Harvey dans *Le Miroir de l'ambiguïté*